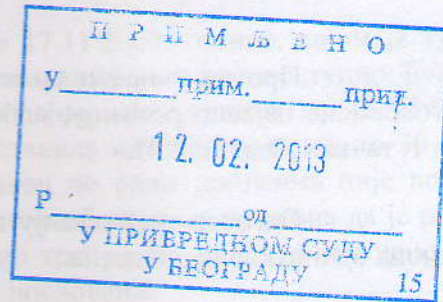

22. 02. 2013.

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Прев 208/2012
13.12.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Стојана Локића, председника већа, Мирјане Ђерасимовић и Снежане Андрејевић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Томислава Ђорђевића из Новог Сада, кога заступа пуномоћник Снежана Бајић, адвокат из Новог Сада, против туженог Агенција за приватизацију Републике Србије, Београд, ради дуга, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 5012/11 од 06.06.2012. године, у седници већа одржаној 13.12.2012. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца Томислава Ђорђевића из Новог Сада, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж бр. 5012/11 од 06.06.2012. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П бр. 5112/10 од 17.02.2011. године, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да плати тужиоцу износ од 279.126.934,42 динара са законском затезном каматом на износ од 141.667.000,00 динара од 13.07.2007. године до 13.07.2008. године и на износ од 279.126.934,42 динара од 14.07.2008. године до исплате. Тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 195.000,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж бр. 5012/11 од 06.06.2012. године, у ставу I изреке, жалба тужиоца одбијена је као неоснована и потврђена је наведена пресуда Привредног суда у Београду. У ставу II изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију, побијајући је из разлога прописаних чланом 398. став 1. тачка 1, 2. и 3. ЗПП.

Одговор на ревизију поднео је тужени и предложио да се ревизија тужиоца одбије као неоснована.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду у смислу члана 399. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 125/04, 111/09), а у вези а чланом 506. став 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11), који је ступио на снагу 01.02.2012. године, па је одлучио као у изреци из следећих разлога:

Ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју се у ревизијском поступку пази по службеној дужности. Ревизијом се неосновано указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 12. ЗПП, будући да побијана пресуда садржи разлоге о свим одлучним чињеницама, који нису нејасни, нити изрека пресуде противречи разлозима пресуде, те да садржи оцену свих жалбених навода од одлучног значаја.

Према утврђеном чињеничном стању, 17.07.2007. године закључен је Уговор о продаји друштвеног капитала методом јавне аукције субјекта приватизације Хотел „Праг“, Београд, (куповина са отплатом на рате), између тужене и Козорцијума физичких лица чији је овлашћени представник Јован Пејчић, адвокат из Новог Сада – купца 70% друштвеног капитала. Дана 20.11.2008. године тужена и Томислав Ђорђевић из Новог Сада, закључили су Анекс 1 предметног уговора, након што је Јован Пејчић из Новог Сада иступио из Конзорцијума и сва права и обавезе пренео на преосталог члана Конзорцијума – Томислава Ђорђевића. Предметним уговором купац је преузео тачно утврђене обавезе, чије непоштовање повлачи могућност раскида уговора. Одредбом тачке 1.3. предметног Уговора предвиђено је да купац исплаћује укупну купопродајну цену у шест једнаких годишњих рата на дан који одговара дану закључења уговора у динарској противвредности евра, према званичном курсу НБС на дан плаћања. Одредбом тачке 5.3.2 Уговора, купац се обавезао да ће у периоду од пет година од дана закључења уговора обезбедити континуитет пословања предузећа у претежној делатности за коју је субјект приватизације био регистрован на дан одржавања аукције. У поступку контроле испуњења Уговора, као и увидом у постојећу документацију, тужена је утврдила да тужилац као купац није испунио уговорну обавезу обезбеђења континуитета пословања, те је 17.07.2009. године упутила обавештење купцу о остављању накнадног рока за испуњење уговорне обавезе одржавања континуитета пословања, с тим што је тужиоцу остављен рок од 60 дана да достави доказе о обезбеђењу континуитета пословања. Исти допис тужена је

послала тужиоцу 05.08.2009., 29.09.2009. и 17.11.2009. године, којим је тужиоцу оставила накнадни рок. По овим обавештењима тужилац није поступио. Будући да тужилац није уплатио трећу рату купопродајне цене, тужена му је 05.08.2009. године, 29.09.2009. и 17.11.2009. године оставила накнадни рок од по 30 дана за испуњење ове уговорне обавезе, али тужилац по овим дописима није поступио. Стога је тужена дописом од 22.01.2010. године обавестила тужиоца да је раскинут Уговор, због тога што тужилац није уплатио трећу рату купопродајне цене и није доставио доказе о одржавању континуитета пословања.

На основу овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су правилном применом материјалног права тужбени захтев одбили.

Код чињенице да тужилац није испунио своју уговорну обавезу уплате треће рате купопродајне цене, те да није доставио доказе о одржавању континуитета пословања у претежној делатности за коју је субјект приватизације регистрован и поред тога што му је тужени оставио накнадне рокове за испуњење наведених уговорних обавеза, нижестепени судови су правилно закључили да је у смислу члана 41-а. став 1. тачка 1. Закона о приватизацији предметни уговор раскинут, те да тужилац као уговорна страна чијом кривицом је уговор раскинут, у смислу става 3. наведене законске одредбе, нема право на повраћај дела купопродајне цене коју је платио по том Уговору. Стога су правилном применом наведене законске одредбе тужбени захтев одбили, дајући за свој правни став јасне и ваљане разлоге који се наводима ревизије ничим не доводе у сумњу.

Тумачење ревидента члана 5.3.2. Уговора, који се односи на одржавање континуитета пословања уз наводе да ова одредба Уговора не значи остварење не мањег прихода од прихода оствареног пре приватизације, није од утицаја на правилност побијане пресуде. Ово са разлога што је за раскид купопродајног уговора субјекта приватизације довољно да се не испуни један од услова предвиђених чланом 41-а. став 1. тачка 1-7. Закона о приватизацији, а неспорна је чињеница да тужилац није уплатио трећу рату купопродајне цене, односно да није испунио уговорну обавезу из тачке 1.3. предметног Уговора.

Ревизијом се оспорава оцена изведених доказа, а што у смислу члана 398. ЗПП, није ревизијски разлог.

Са изложеног, а на основу члана 405. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Стојан Јокић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Оливера Стругаревећ

